

Sygn. akt: I C 190/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	Dagmara Smerdzińska

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2022 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa P. C.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda P. C. kwotę 8440,74 zł (osiem tysięcy czterysta czterdzieści złotych 74/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 kwietnia 2021 roku do dnia zapłaty

II. oddala powództwo w pozostałej części

III. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda P. C. kwotę 3017 zł (trzy tysiące siedemnaście złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu

IV. nakazuje pobrać od Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jędrzejowie kwotę 1595,37 zł (jeden tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt pięć złotych 371/00) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych

Sygn. akt I C 190/21

UZASADNIENIE

WYROKU z dnia 22 lipca 2022 roku

W dniu 24 maja 2021 roku do tut. Sądu wpłynął pozew P. C. przeciwko Towarzystwu (...) S.A. o zapłatę kwoty 8773,38 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 marca 2021 roku do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał, że kwota 8523,38 zł stanowi uzupełniające odszkodowanie w związku z kolizją jego samochodu B., a kwota 250 zł koszt prywatnej ekspertyzy. Strona powodowa wskazała, że strona pozwana wypłaciła jedynie odszkodowanie w kwocie 12.944,68 zł, które nie zrekompensowało w całości szkody.

Nakazem zapłaty z dnia 28 maja 2021 roku tut. Sąd uwzględnił powództwo (k. 30).

W dniu 17 czerwca 2021 roku do tut. Sądu wpłynął sprzeciw (...) S.A. od nakazu zapłaty z dnia 28 maja 2021 roku, w którym strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa

i zasądzenie kosztów procesu. Strona pozwana w uzasadnieniu swego stanowiska przyznała, że odpowiada co do zasady za szkodę związaną z uszkodzeniem pojazdu powoda i tym samym była zobowiązana do zapłaty należnego odszkodowania, wskazała jednak, że cała kwota odszkodowania w wysokości 12.944,68 zł została wypłacona i brak jest podstaw do wypłaty dodatkowej kwoty (k. 35 - 38).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 lutego 2021 roku samochód marki B. nr rej. (...) należący do P. C. został uszkodzony w wyniku kolizji z samochodem posiadającym ubezpieczenie OC (...) S.A. Sprawcą kolizji był kierujący samochodem posiadającym OC u strony pozwanej.

W wyniku postępowania szkodowego strona pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie za uszkodzenia samochodu marki B. nr rej. (...) w łącznej kwocie 12.944,68 zł.

Na zlecenie powoda dokonało rzeczoznawca samochodowy T. P. wyliczenia kwoty odszkodowania w związku z uszkodzeniami pojazdu marki B. nr rej. (...) i ustalił je na kwotę 21.468,06 zł. Koszt opracowania ekspertyzy wyniósł 250 zł.

Pismem z dnia 1 marca 2021 roku strona powodowa wezwała stronę pozwaną do wypłaty uzupełniającego odszkodowania w związku z uszkodzeniem pojazdu B. nr rej (...) w kwocie 13.402,30 zł oraz kosztów ekspertyzy w kwocie 250 zł w terminie 7 dni od otrzymania pisma.

Pismem z dnia 6 kwietnia 2021 roku strona powodowa wezwała stronę pozwaną do wypłaty uzupełniającego odszkodowania w związku z uszkodzeniem pojazdu B. nr rej (...) w kwocie 8523,38 zł oraz kosztów ekspertyzy w kwocie 250 zł w terminie 7 dni od otrzymania pisma.

Pismem z dnia 19 kwietnia 2021 roku strona pozwana powiadomiła powoda o odmowie przyznania dalszych kwot wskazanych w piśmie z dnia 6 kwietnia 2021 roku.

Wartość szkody w pojeździe marki B. nr rej. (...) na dzień szkody wyniosła 21.505,42 zł.

Powód naprawił jedynie częściowo samochód B. (...) własnymi siłami, albowiem z zawodu jest mechanikiem samochodowym.

W okresie 5 lat przed dniem 15 lutego 2021 roku samochód powoda nie uczestniczył w żadnej kolizji, miał jedynie zagięte drzwi w dacie zakupu samochodu, ale zostały one wymienione, miał zamontowane oryginalne części.

Dowód: pisma (k. 11- 17, 98-100, 166-173, 178 - 182), kosztorys (k. 18 -26), faktura (k.27), opinia biegłego P. S. (k. 266 -288, 316 -324), oświadczenie sprawcy kolizji (k. 83), zdjęcia (k. 84 – 89, 103- 125, 183 – 242, 298-300), zeznania powoda (k. 263 – 264 + nagranie rozprawy z dnia 23 września 2021 roku).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne co do kwoty 8440,74 zł.

W niniejszej sprawie niespornym było to, że sprawca kolizji z samochodem B. nr rej. (...) posiadał ubezpieczenie OC w (...) S.A.

Sporna była wartość odszkodowania należnego stronie powodowej.

Zgodnie z przepisem art. 361 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda powstała; naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógł osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

Szkodą jest powstała wbrew woli poszkodowanego różnica między obecnym jego stanem majątkowym a stanem jaki zaistniałby gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (OSNCP 1964 rok nr 7-8 poz. 128).

Stratą jest pomniejszenie majątku poszkodowanego, które polega bądź na uszczupleniu pasywów (zniszczenie, utrata lub uszkodzenie określonych składników) albo przybyciu pasywów (np. powstanie nowych zobowiązań).

Zgodnie z przepisem art. 363 kc naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej; jeżeli szkoda ma być naprawiona w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona wg cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba, że szczególne okoliczności wymagają ustalenia odszkodowania przy uwzględnieniu cen z innej chwili.

Wybór sposobu naprawienia szkody spoczywa na osobie poszkodowanego, przy czym należy zaznaczyć, że nie jest wykluczone połączenie dwóch sposobów naprawienia szkody, a mianowicie przywrócenie stanu poprzedniego i zapłata odpowiedniej kwoty pieniężnej, albowiem w przypadku naprawienia szkody chodzi o doprowadzenie do całkowitej jej likwidacji, a czasami restytucja naturalna nie jest możliwa (wyrok z dnia 3 lutego 1971 roku III CRN 450/70 OSNCP 1971 nr 11 poz. 205).

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu wartość szkody w pojeździe marki B. nr rej. (...) wyniosła 21.405,42 zł w oparciu wiarygodną o opinię biegłego P. S., przy czym należy wskazać, że Sąd przyjął wartość wskazaną w opinii uzupełniającej, albowiem wartość ta uwzględnia cały rozmiar szkody w pojeździe powoda.

Należy w tym miejscu wskazać, że Sąd nie zaakceptował szacunków dokonanych przez obie strony w ramach postępowania przedsądowego, albowiem zostały one sporządzone w sposób nieobiektywny, każda ze stron sporządziła je we własnym interesie, stąd istotna rozbieżność pomiędzy tymi szacunkami. Szacunki dokonane przez strony prywatnie nie stanowiły opinii biegłych w rozumieniu art. 278 kpc, a jedynie prywatne dokumenty w rozumieniu art. 253 kc (wyrok SN z dnia 2 lutego 2011 roku II CSK 323/10 lex 738542). Ich wiarygodność zdaniem Sądu została obalona w sposób jednoznaczny przez wiarygodną opinię biegłego P. S., który zrozumiale przedstawił swe stanowisko w zakresie szacunku szkody, a Sąd je zaakceptował w całości.

Dodać należy, że w przypadku oddalenia powództwa i uznania, zgodnie z twierdzeniami strony pozwanej, że kwota wypłaconego niespornego odszkodowania stanowiła całkowite naprawienie szkody, doszłoby do pokrzywdzenia powoda, albowiem kwota wypłaconego do tej pory odszkodowania nie rekompensowała w całości szkody w tym pojeździe. Nadto należy dodać, że strona pozwana nie wykazała w sposób wiarygodny, że całkowita kwota odszkodowania wyniosła jedynie kwotę 12.944,68 zł.

Należy zważyć, że ubezpieczyciel, w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, powinien ustalić odszkodowanie w kwocie, która zapewnia przywrócenie w całości pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę (wyrok SN z dnia 20 października 1972 roku II CR 425/72, OSNCP 1973, nr 6, poz. 111; uchwała SN 7 dnia 12 kwietnia 2012 roku III CZP 80/11, OSNC 2012, nr 10, poz. 112).

Istotne jest i to, że naprawa uszkodzonego pojazdu nie jest warunkiem wypłaty odszkodowania, a znaczenie ma sam fakt powstania szkody, albowiem obowiązek naprawienia poprzez wypłatę stosownej kwoty powstaje z chwilą wyrządzenia samej szkody (uchwała SN z dnia 17 maja 2007 roku III CZP 140/06 OSNC 2006 nr 10). Bez znaczenia jest to, czy doszło do naprawy samochodu, albowiem właściciel pojazdu nie ma obowiązku naprawiania uszkodzonego samochodu, nadto naprawa nie jest równoznaczna z przywróceniem jego stanu sprzed szkody, a przecież Sąd ustalając wysokość odszkodowania ma na uwadze to, aby właśnie przywrócić taki stan jaki by istniał gdyby szkody nie było.

Ostatecznie Sąd ustalił, na podstawie wiarygodnej opinii biegłego P. S., że należne odszkodowanie za uszkodzenie samochodu B. nr rej. (...) wyniosło 21.405,42 zł.

Od kwoty tej odjęto przyznaną już kwotę 12.944,68 zł, otrzymując ostatecznie kwotę 8440,74 zł, którą zasądono w pkt I wyroku.

Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono od dnia 20 kwietnia 2021 roku przy uwzględnieniu pisma strony pozwanej z dnia 19 kwietnia 2021 roku informującego stronę powodową o odmowie wypłaty dalszych kwot.

W pkt II oddalono żądanie ponad kwotę zasądzoną w pkt I oraz co do odsetek za okres poprzedzający przyznane odsetki.

Należy dodać, że Sąd uznał także za niezasadne żądanie zasądzenia kwoty 250 zł jako koszt prywatnego szacunku opracowanego na zlecenie powoda. Jak wskazano we wcześniejszych rozważaniach, ten dokument Sąd uznał za niewiarygodny, nie był on podstawą do ustalenia należnego powodowi odszkodowania za uszkodzenia w pojeździe B. nr rej. (...), a zatem i żądanie zwrotu kosztu opracowania tego dokumentu Sąd uznał za niezasadne.

O kosztach procesu orzeczono w pkt III na podstawie art. 98 § 1, 1¹ kpc w zw. z art. 100 kpc i art. 108 kpc.

Strona powodowa wygrała w 96 % w stosunku do swych żądań, a zatem należy się jej pełen zwrot kosztów procesu.

Strona powodowa poniosła w niniejszej sprawie następujące koszty procesu w łącznej kwocie 3017 zł:

- opłata od pozwu w kwocie 500 zł
- kwota 17 zł tytułem opłat skarbowych od pełnomocnictwa
- wydatek w kwocie 700 zł na poczet opinii biegłego
- kwota 1800 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona na podstawie § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Wskazaną kwotę zasądzono w pkt III.

W pkt IV orzeczono na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Koszty sądowe w niniejszej sprawie wyniosły 2295,37 zł, a związane były z wynagrodzeniem biegłego P. S., które nie zostały w całości pokryte z uiszczonych zaliczek (zostały uiszczone do kwoty 700 zł).

W ocenie Sądu strona pozwana winna ponieść ciężar wskazanych kosztów do kwoty 1595,37 zł z uwagi na wynik procesu.